

FARNÍ ZPRAVODAJ
NOVÉHO HROZENKOVA A KAROLINKY

2012/4 **prosinec 2012**

Poznat pravý pokoj a vidět Světlo

Drazí přátelé,

nacházíme se v období adventu, v době přípravy, kdy se máme na chvíli zastavit a zamyslet se nad tím, jak jsme zvládli všechny výzvy, které s sebou život přináší. Otevřeli jsme během každodenní reality srdce Pánu? Dovolili jsme mu proměnit své životy k lepšímu? Advent je také dobou, kdy můžeme zhodnotit vše za co můžeme být v našem životě Bohu vděční.

Veliký pocit vděčnosti mne naplňuje při rozjímání o dni, který tak toužebně očekáváme: Dni narození našeho Pána. Zamysleli jsme se někdy nad tím čím je tento den „D“ pro nás?

Pro některé je doba vánočních svátků dobou velmi romantickou. Naše pocity a prožitky se snaží umocnit vánoční hudba, která v obchodních domech vyhrává již od začátku prosince. V mnoha městech jsou již celé týdny na náměstích postaveny velkolepé vánoční stromy. Pravděpodobně proto, aby lidé pamatovali na to, že je třeba začít nakupovat vánoční dárky a péct vánoční cukroví. Lidové zvyky a komerce, pastýřské hry a pohádky o Santa Klausovi, koledy a zároveň největší americké hity se o Vánocích mnohdy mísí jako těsto. Mnohým z nás vytváří celkem příjemnou vůni, která jen povzbuzuje naše smysly a dodává radost z této doby.

Co bychom mohli ještě přidat k této vánoční idylce, aby byla úplná a dokonalá? Už vím! Noční procházky v ulicích měst vyzdobených tisíci žárovkami a křupání čerstvě napadaného sněhu pod nohami. Ale potěšení a radost, které přichází z těchto pomíjivých věcí často zůstává jen na povrchu. Je zde na krátkou dobu a potom je vystřídá smutek, nervozita z problémů, které přináší život a najednou je po krásné vánoční náladě.

Ale Vánoce jsou naštěstí i o něčem jiném, něčem absolutně větším, přímo neuvěřitelném. O zázraku, který přesahuje všechny zázraky; o daru, který je nad všechny dary tohoto světa. Nezůstaňme tedy jen při pozlátku Vánoc, na mělčině světa, ale jděme trochu více do hloubky. Vánoce jsou o úžasné lásce. Ale ne té, která je plná emocí, ale o lásce plné touhy a oběti. Bůh, toužíc po tom, aby se člověk k němu navrátil, aby byl ještě blíže při něm, posílá na svět svého Syna. Zříká se tak mnoha věcí, když přichází na svět jako malé dítě, zříká se sebe sama. Jak stojí v písmu: *„Ačkoli sdílel Boží podstatu, na své rovnosti s ním netrval. Místo toho se vzdal sám sebe: přijal podstatu služebníka, vzal na sebe lidskou podobu.“ (Flp 2,6-7).*

Narození Pána není jen historickou událostí, kterou vytlačí komerce. Alespoň ne pro všechny! Ne pro nás! Tato událost zůstává ve věčné přítomnosti a naplňuje srdce radostí těch, které dosud neoslepila záře všech těch vánočních světel. Hledíme tak na tento svět i samotnou událost narození očima víry. Tento pohled je mnohem jasnější a skutečnější, než by se někomu zdálo.

V okamžiku, kdy Marie porodila Božího Syna, se celé nebe sklonilo k zemi a dotklo se člověka. Dotýká se ho i dnes? Dotýká se i mne? Tento Boží dotyk přináší se sebou obrovský dar. Na svět přichází Bůh plný lásky a odpuštění. Bůh, který je láska. Milost odpuštění je pro každého a nabízí se každému. Co je skutečnější než toto? Dárky pod stromečkem či štědrovečerní večeře? Ne, nic není tak skutečné a tak blízké srdci jako Bůh, který je s námi. Emanuel, který se rodí v srdcích těch, kteří volají: *„Pane smiluj se nad námi a zůstaň s námi.“* Pokoj a dobro! To jsou dary, které s sebou přináší Ježíš Kristus, Boží Syn, který se nanovo rodí v srdcích těch, kteří nezapomněli na skutečný zázrak Vánoc. V takovémto srdci září světlo, proti kterému je světlo i toho největšího vánočního stromku jen nepatrnou a směšnou hračkou.

Ale Bůh zároveň na nás chce, abychom byli šiřiteli tohoto světla a pokoje, který jsme od Něj přijali. Svět potřebuje poznat pravý Pokoj a vidět Světlo, které prozáří každou temnotu a je na nás abychom o něm vydali svědectví. My máme být solí této země, v tomto nám Bůh dává svoji důvěru a od nás chce abychom svoji důvěru vložili v Něj v každé životní situaci. Důvěřujeme mu zcela? Bereme ho jako vládce nad svým životem a dovolíme mu svůj život proměňovat?

Přeji vám, aby vaše životy prozářilo Světlo Kristovy Lásky, která přišla na svět, aby nám dala nový život v Kristu, život v pokoji a radosti.
V lásce Ducha Svatého
Br. Milan Toman, SVD

Čtrnáct svatých pomocníků
Svatý Cyriak

Sv. Cyriak (také Kyriak nebo Cyril, což znamená „poslušný Páně“), jehož památka se slavila 8. srpna, patří k málo známým světcům. Ve sboru Čtrnácti svatých pomocníků má však místo velmi důležité, zvlášť v naší době: je pomocník v pokušení a proti posedlosti.

Život v konzumní společnosti vystavuje křesťana nesčetným pokušením, ustavičně a naléhavě. Přítomnost nebezpečí vážných hříchů (podle katechismu „blízkou příležitost k hříchu“) si ve spletitostech vztahů a nezbytné spěšnosti komunikace ani neuvědomujeme. A jinou nebezpečnou stránkou soudobého života ve shonu a stresu je posedlost. Nemusí to být zrovna posedlost ďáblem – ačkoliv ani ta nepatří jen do oblasti pověr a mýtů ; k otrávení pramenů života stačí prostá posedlost roztodivnými umanutostmi: posedlost vlastními nápady, nepřipouštějící opozici; posedlost obavami a strachy, nebo naopak nepřiměřeným sebevědomím a ctižádostivostí, závistí a nejrůznějšími emocemi; posedlost módou, politikou, sexem a jinými požitky; nebo prostá a hojně rozšířená posedlost prací. Jak snadné je ztratit rovnováhu v labyrintu vlastních zmatků a společenských nároků a konvencí doby!

Mladý jáhen Cyriak, zocelený nucenými pracemi na výkopech pro Diokleciánovy lázně, vzbuzoval úžas tím, že i v těchto nelidsky krušných podmínkách pomáhal jiným odsouzencům a vytvářel prostředí solidarity. Právě v tom bylo rozeznáno jeho křesťanství a z otrocké práce přešel do vězení. Podle legendy tam uzdravil a přivedl k víře několik slepců, a vysvobodil od posedlosti Diokleciánovu dceru. Císařův nástupce Maximián však trval na tom, aby obětoval bohům. Když Cyriak odmítl, byl rozmanitě mučen (např. poléván smolou) a nakonec popraven stětím. Docela novodobě zní dovětek legendy: Maximián si přivlastnil jáhnův dům s baptisteriem. Jeho zneužití však bylo stiženo neštěstím rouhačů, což vyvolalo úctu ke křesťanům.

Pro naši dobu je důležité, abychom jako křesťané upevňovali nezlomnou důvěru, že Boží moc zvítězí nad zlem. Propadáme někdy snadno malomyslnosti, poněvadž jsme přespříliš zahleděni do sebe a uvědomujeme si svou bezmocnost. Posedlost vědomím slabosti je stejně nebezpečná jako posedlost velikášstvím. Svatý pomocník Cyriak (mimo jiné také přímluvce v hodině smrti) nám otvírá oslepené oči, abychom viděli sebe a svět v pravých relacích, abychom se viděli tak, jak nás vidí Bůh, a opřeli se o něho s důvěrou jako o skutečnost nejmocnější.

Připravil Mojmír Trávníček
(září 2009)

Vánoční anketa: Jak trávíte Štědrý den?

Poprosila jsem několik málo osobností ve farnosti, zda by mi neodpověděli na jednu anketní otázečku. Všichni hned souhlasili a připravili mi písemnou odpověď, ale pod podmínkou, že na tuto otázku odpovím i já. Doufám, že se při některých odpovědích budete dobře bavit, tak jak jsem se bavila i já.

Ingrid Petřeková

manželé Bogdanovičovi

Náš Štědrý den začíná ráno myšlenkou, jak to vše sladit tak, aby proběhl bez spěchu. Nejdříve se ozdobí stromek - v posledních letech slaměnými a háčkovanými ozdůbkami. Pod něj umístíme betlém - máme dva, tak je střídáme. Kolem poledne začne žena s přípravou večeře. Rybí polévka, řízky z kapra, míchané brambory a kompot. Nechybí ani jablečný závin a samozřejmě vánoční cukroví .Zbývá navštívit rodinu a na hřbitově rozsvítit svíčky našim zemřelým. A když se setmí - tak kolem 17.hodiny je večeře. Po modlitbě před a po večeři se jde ke stromečku a rozbalují se dárky. Do půlnoční mše odpočíváme a pak se vydáváme společně do kostela oslavit Pánovo narození.

S přibývajícími léty se mění charakter atmosféry prožívání Vánoc a štědrovečerní večeře. Děti odrostly, odešly z domova ke svým rodinám. Ozdoby na vánočním stromku a také dárky bývají skromnější. Poslední nadějí zůstává, že někdo z blízkých si ještě vzpomene a přijde na návštěvu.Co však zůstává ve vědomí a v srdci jsou vzpomínky na prožité Vánoce z dětství se všemi těmi překvapeními a pro nás ještě děti tajuplnou kouzelnou atmosférou postaviček u betléma pod stromečkem s malým Ježíškem. Také u štědrovečerní tabule se mnoho od dětství změnilo. Snad je dobré, že i do našeho kraje přichází na stůl oplatek, větší podoba Hostie jako symbol těla Ježíše Krista, když jinde již patří k tradicím.

Jitka Haferníková - vedoucí Scholy

Štědrý den u nás doma probíhá ve znamení příprav na večer. Ráno obvykle tatínek osadí stromek a spolu se sestrou jej při sledování pohádek pomalu strojíme. Mezitím maminka chystá štědrovečerní chody. Všichni se snažíme postit, ale v kuchyni je třeba jídla zkusit, aby se vědělo, že to bude večer dobré. Stává se, že teprve odpoledne balíme dárky. Pokud je krásné zimní počasí, chodíme na krátkou procházku do přírody. Pak už se chystá sváteční tabule. Tatínek sedí u stolu vždy jako první, a to se stačí nejen slavnostně ustrojit, ale i nakrmit dobytek. Štědrovečerní večeři zahajujeme kolem 18 hodiny čtením úryvku z písma svatého, modlitbou a cinzanem. Večeříme rybí polévku, bramborový salát a smaženého kapra. Následuje ovoce a cukroví. Každoročně se sestrou házíme papučí a doufáme, že otočená špička ke dveřím třeba příští rok bude znamenat odchod z domova. Poté se chopíme hudebních nástrojů a s radostí zpíváme koledy. Dárků nemíváme mnoho, takže ani rozbalování dlouho netrvá. Po poděkování a uklizení společně spočineme v obýváku do té doby, než je čas se jít připravovat na předpůlnoční zpívání. Teprve při cestě do kostela mi dochází ta samotná atmosféra večera a začínám se těšit na vrchol dne, připomínku zázraku narození. Do krásně vyzdobeného kostela vcházím úplně mezi prvními, abych připravila noty a hudební

Pochopila jsem, že bez lásky jsou všechna díla ničím, a to i díla nejúžasnější jako vzkříšení mrtvých nebo obrácení národů.

nástroje. Samotná půlnoční mše svatá je pro mě vždy velkým zážitkem a jsem ráda, že ji schola, pod mým vedením, může zpestřit svým zpěvem.

Ingrid Petřeková

Po zážitcích z dětství se podoba Štědrého dne v naší rodince vyvinula do této již ustálené podoby, které hlavní scénář se snažíme dodržovat, ale občas tam musíme vměstnat nějaké to polední spaní apod. Ráno se snažíme děti co nejdéle udržet v posteli, aby den byl kratší a rychle uběhl, i když se budí mezi 5. a 6. hodinou. Většinou to skončí tak, že se nesáčkují do naší manželské postele, kde si vykládáme a sledujeme z okna, jak padají sněhové vločky (pokud tedy neprší). A když začíná být postel již malá, tak se oblékáme a zasedáme k prostřenému stolu, kde je od večera nachystána domácí vánočka, máslo a narychlo vaříme pro děti kakao, pro rodiče kávu. Pokud se zadaří, tak ubrus, který u nás dáváme na stůl jen 2x v roce (období Vánoc a Velikonoc) zůstane jen trochu špinavý a to již umně překryji látkovým ubrouskem. Stromeček, betlémy (máme jich několik, postupně vznikají pod rukama našich dětí), vánoční výzdobu a uklizeno máme již od včerejška, tak jako navařenou polévku, bramborový salát… Jen dávám do pekáče rybu a škrabu zemáky a samozřejmě likviduji všechny nepředvídatelné katastrofy, které dokáží vytvořit naši miláčkové. Děti si ještě zopakují koledy na večer. Pak přichystáme cukroví na talíře (zrovna na 3 dny do předu) a samozřejmě ho při tom musíme ochutnat jestli se náhodou nezkazilo.

Před 11 hodinou si dáme trochu polévky, teple se oblečeme a vyrážíme na výlet někam na kopec. Když je sníh, tak se saněmi a pokud prší, tak s pláštěnkami. Cestou ještě objedeme ty, kteří jsou nám nejbližší a nejmilejší, popřejeme jim krásný Štědrý den, předáme přáníčko, dárek a nějakou drobnost pod stromeček (většinou z dílny našich dětí). Také se těšíme na krásně vyzdobený kostel, kde se krátce pomodlíme a zapálíme svíčky na hřbitově.

Z výletu se vracíme promrzlí, ale spokojení a šťastní, že jsme si zase jednou užili sebe navzájem a letos jsme za celou dobu potkali jen jednu 3člennou rodinku. Oblékáme se do svátečního, rychle ohřívám a dodělávám večeři. Když se trochu setmí, tak zasedáme ke stolu, pomodlíme se, zazpíváme 2-3 koledy. Po večeři jsou děti netrpělivé, kdy že ten Ježíšek konečně přijde a jdou ho vyhlížet na balkón nebo i na dvůr s prskavkami. Mezitím se pod stromkem objeví dárečky a my opět děkujeme Pánu za vše co jsme od něj v tomto roce přijali a tentokrát už déle zpíváme a hrajeme. A pak s manželem vypínáme, necháme děti rozbalovat, řádit a radovat se. Matně si vzpomínám, že vloni Vojík jezdil po obýváku na kolečkových bruslích, do toho se ozýval řev Marečkovy motorové pily a dusání kopyt nového Markétčina koníka. Je 7 hodin, nejmladší naženeme do postýlek, uklízíme největší nepořádek. Se staršími v klidu zkoumáme dárky, čteme z nových knih, hrajeme si… V posledních letech na půlnoční nechodíme, děti nemůžeme nechat samotné doma a ani jednomu z nás se nechce jít samému. Děti ale odrůstají, a tak letos již možná s tím nejstarším vyrazíme, pěšky.

P. Marek Poláčik, SVD - správce farnosti

Vánoce na faře? To je zajímavá otázka. Je zvláštní, že jako kněz celý advent dělám mnoho pro to, aby naše farnost dobře prožila vánoční svátky. Především je to vánoční svatá zpověď a návštěva nemocných. Ale když je Štědrý den, tak si uvědomuji, že máme Vánoce i na faře. Myslím, že Vánoce pro mne začínají již poslední noc před nimi, kdy je v kostele vše připraveno – výzdoba, stromečky, je čisto a já se vždy těším na to až budu moci jít v noci chystat poslední věc – jesličky před oltářem. Je to chvíle na kterou se vždy velmi těším. Ten večer, když do nich položím Ježíška je pro mne velice vzácný, protože si uvědomuji to krásné ticho, které panuje všude kolem. A potom začíná ráno Štědrého dne. I když se mi večer zdá, že vše je již připraveno, tak přes den zjišťuji, že celé dopoledne lítám jako pravidelná linka mezi farou a kostelem.

A teprve potom přichází čas pro farní Vánoce. Většinou nestihnu stromeček nachystat dříve než kolem oběda, pak připravím stůl a věřím, že se Pán postará o to, aby bylo i co na něj dát. Vloni mi s přípravou pomáhal Tomáš, před tím P. Rastislav a teď se již těším, že mi pomůže Milan. Co se týká naší štědrovečerní večeře, tak když jsem tu byl prvním rokem, tak jsem se ji snažil nachystat tak, jak to bylo u nás doma. Ale potom, co celá fara smrděla od připáleného filé a já zjistil, že má polévka nikdy nebude taková jako ta od maminky, tak jsem s těmito pokusy přestal a vždy s velkou vděčností přijmu to, co nám na faru přinesou naši farníci. Polévku dříve nosíval P. Jaroslav z Velkých Karlovic, o salát a rybu se tradičně stará buď teta Tonička nebo paní Bogdanovičová a na oběd míváme polévku od Ingrid. Cukroví máme hodně od vícero farnic, jsem tomu rád a velmi je chválím. A pak přijde Štědrý večer. Jdu zamknout kostel, který je přes den otevřen, slavnostně se obléci, umýt a v 18 hodin zapnout zvony do kostela na znamení začátku štědrovečerní večeře. Naše večeře začíná v kapli, kde se společně modlíme nešpory Narození Pána, potom jdeme dolů do sálu, kde jeden z nás přečte z Lukášova Evangelia o narození Pána, společně se pomodlíme za naše rodiče, sourozence, přátele, naše farnosti, i naše zemřelé a začneme s večeří. Při ní zvědavě pokukuji pod stromeček jestli tam něco uvidím, ale musím s vděčností říci, že na faře, co se dárků týče, k nám bývá Pán také štědrý, a za to Mu chci skrze mnoho z vás poděkovat. A po večeři už začínám stresovat, protože vím, že se blíží půlnoční mše svatá, na kterou se velmi těším, ale zároveň mám i velký strach o to, aby se v mém srdci při tom všem zmatku narodil Pán. Abych vám všem mohl jako kněz přinést při krásné liturgii i jejím prožití, homílii. Po krásných půlnočních mších svatých si pustím televizi a sleduji přenos půlnoční mše svaté. Tak takový je Štědrý den na faře. Musím říci, že takový chlapský i kněžský. Den, ve kterém vím, že nejdůležitější je to, aby se i v mém srdci narodil Pán. To vše před tím má k tomu směřovat.

Vladimíra Štelclová - katechetka

Typický Štědrý den? V naší rodině zatím neznámý pojem. Rozmanitost je dána aktuálním počtem malých dětí (především kojenců, ti totiž řídí svět), místem pobytu (v nemocnici s dítětem ve vysokých horečkách), či náladami a chutěmi provázející rané fáze těhotenství.

Takto probíhal ten loňský:

2:30 – Pětiměsíční Viktorku probouzí největší hlad v životě a za půl hodiny už zase sladce spíme.

5:50 – Z pokoje dvojčat se do hluboké tmy ozývají výkřiky:"Elé, Elé, vstávej už je ráno." Během chvilky jsou všechny děti na nohou.

7:00 – Konečně zapalujeme všechny

čajové svíčky na adventním kalendáři, uprostřed kterého je stříbrná krabička převázaná stuhou. Dnes už ji můžeme otevřít, tiše si tam spí Ježíšek. Vánoce jsou tu! Snídaně: kilová vánočka, celé máslo, 1,5 l mléka, med – zlaté prasátko u nás nemá šanci.

7:45-12:00 – Vše se točí kolem zdobení vysokého smrčku, který manžel osazuje do stojanu a pro jistotu přivazuje ke garnýži. Děti září nadšením, krabice s ozdobami, betlémy…To je ráj! Snažíme se abychom všichni zpívali stejnou koledu. Během her s betlémy přišla ovečka o nohu, pastýřovi se sama zlomila hůl a sv. Josefovi upadla hlava. Všechny raněné ukládáme do nemocnice. Viktorka naštěstí na 1,5 h usnula, a tak mám jedny ruce navíc.

12:00-13:00 – Na oběd si dáváme hrachovou polévku s opečeným rohlíkem. Eliška, Miriamka a Amálka jdou spát.

13:00-15:00 – Manžel slepuje raněné. V duchu svatořečím vynálezci sekundového lepidla a florefu (umělý sníh). Mohu tak stále zelený adventní věnec rychle proměnit ve vánoční svícen. Manžel zametá a vytírá nejfrekventovanější místa v domě, přestože ví o marnosti této práce. S Šárkou lepíme papírový betlém do oken. Dvojčata už jsou vzhůru, Viktorku dáváme zase na 1,5 h spát. Ještě obalit filé, nachystat trochu cukroví a ovoce.

15:00-16:00 - Chceme jít do kostela a na hřbitov, ale Amálka stále ještě spí. Opatrně ji budím, zavrčí:" Proč mě budíš, vždyť je ještě noc!." Všechny děti nasoukáme do kombinéz, manžel jim na verandě obouvá boty a já se proměňuji v Ježíška, vytahuji dárky ze skrýší a dávám pod stromeček. Vcházíme do kostela se podívat, zda se již Ježíšek narodil. Otec Marek už sice v zákristii rachotí s klíči (chystá se zamykat), ale můžeme si ještě všechno prohlédnout.

17:30 - Už máme vyřešeny spory ohledně krásy sukýnek a triček, osmažené filé. Umytí a čistí rozsvěcujeme svíci a zasedáme k večeři. Zpíváme „Narodil se Kristus Pán" a po prosbě za africké děti, aby měly velké auto a mohly jet na výlet se pouštíme do oplatku s medem a do ryby se salátem.

18:00 - Hurá na stromeček! Dárky, které vyvolaly největší nadšení: Viktorka - balící papír a stuhy, Eliška a Miriam (2 roky) – kartáčky na zuby, Amálka (4 roky) papučky, Šárka (6 let) – autíčko na ovládání. Obávám se, že letos nám to tak snadno neprojde.

21:00 - Do postýlky ukládám poslední dítě. Amálka si ještě v posteli zpívá koledy, ostatní už spí ve svých postýlkách společně s dárky, které dostaly.

21:15 - Přichází babička s dědou, aby nám pohlídali děti a my odjíždíme na půlnoční do Karolinky.

22:45 – S babičkou a dědou se střídáme na verandě, aby byli oni v kostele dříve než P. Marek.

23:30 - Viktorku budí strašný hlad.

23:55 - Tichounce uléháme do postele a věříme, že nás čekají 3 hodiny nerušeného spánku. Dobrou noc a sladké sny Ježíšku!

PS: Zachytila jsem jen výraznější střípky Štědrého dne. Aby byla mozaika úplná, doplňte si některé všednosti: přebalování, utírání zadečků, vynášení dvou nočníků, krmení, kojení, utírání vylitých čajíčků a mlíček, umývání upatlaných ručiček, pusinek, převlékání a oblékání, řešení různých sporů, hádek, foukání bolístek…

Br. Milan Toman, SVD
bohoslovec na pastorační praxi v NH

Poslední vánoční svátky jsem strávil v naší bratislavské komunitě, už třetí. Vánoce ve větších řeholních komunitách jsou trochu jiné než slavení svátků v menším společenství spolubratrů, ale určitě jsou o to veselejší. Protože jsem věděl co mne čeká, tak některé věci jsem si již připravil předem. Například dáreček pro spolubratra jsem již zabalil předem. Každý spolubratr si vylosuje někoho z komunity, a tomu potom kupuje dárek do určité finanční částky.

Povinností je na Štědrý den mnoho, ale vždyť to určitě znáte. Doma jsme zvyklí zdobit jeden stromeček, my jich zdobíme asi šest a chystali jsme velký betlém v kostele a další v kapli. Vloni jsem pomáhal s výzdobou kostela. Páter prefekt měl vizi zlatozelené výzdoby, a tak jsme se ji pokoušeli zrealizovat. Bylo třeba připravit látky na stěny, nápis s citátem ze sv. Písma na zeď (tak jak to děláme každým rokem), nachystat Jesličky a květinovou výzdobu kolem nich. Než jsme skončili, tak byl čas modliteb a potom nás čekal již oběd, který nám připravila sr. Augustína. Ale v práci jsme pokračovali hned po jídle. Bylo potřeba doladit některé věci v betlémě, kostele anebo vyzdobit jídelnu. Já se přesunul do kaple a připravoval betlém a ikebany pro kapli a štědrovečerní stůl. Myslím, že jsem si pouštěl vánoční koledy a protože nedokáži jen tak poslouchat, tak jsem určitě i pozpěvoval. Vánoční pohoda. Pomáhali všichni kde se dalo a každý měl po obědě trochu naspěch. Vloni se mi podařilo udělat svoji službu v docela dobrém čase, zůstala mi téměř celá hodina na to, abych se připravil na modlitby a samotnou večeři.

V 18 hodin začínají v naší kapli slavnostní zpívané Nešpory, potom se všichni přesuneme do jídelny, ve které nikdy nechybí předem připravené Boží Slovo. Za světla svící a záře stromečku nejstarší bratr komunity přečte prolog sv. Jana. Myslím, že každý verbista si oblíbil tuto část Písma, souvisí totiž s naší historií, spiritualitou a samotným názvem naší společnosti. Po přečtení části z Evangelia pokračujeme v modlitbě před jídlem. Rektor či vícerektor semináře má nachystánu promluvu, a pak zasedneme společně ke stolu. Hostina se skládá z oplatků s medem, sladké fazolovo-čočkové polévky, makových opekanců, ryby s bramborovým salátem, ovoce a cukroví. Za prostřeným stolem se sejde celá bratislavská komunita, vloni nás tam bylo myslím 14 a pozvání přijaly i dvě křížové sestry, sr. Augustína, která nám vaří, a sr. Anežka, která pracuje v nemocnici, ale o víkendech jí pomáhá v kuchyni. Po večeři se rozbalují dárečky, roznáší je vždy Benjamínek - nejmladší člen komunity. Při tolika spolubratrech je tato část velmi zábavná, ale celkově se nese v duchu velké pohody a radosti. Dárky jsou jednoduché a skromné, ale mnohem důležitější je pro nás to, že jsme všichni pospolu. Pak zpíváme koledy a setkání ukončíme modlitbou. Někteří jdou do společenské místnosti, jiní si na pokoj odpočinout před půlnoční mší. Každý zavolá domů, aby popřál požehnané svátky svým rodinám.

V Bratislavě zpívám ve sboru bas, takže hodinku a půl před půlnoční ještě zkoušíme s ostatními. Ostatní bohoslovci ministrují. Po mši většinou před kostelem popřejeme přátelům a ještě posedíme v naší čajovně. Poděkuji Pánu za všechnu jeho milost a dobrotu a jdu spát, protože ráno se vstává na ranní modlitby v 7.30 hod.

Přejeme vám všem
požehnané a milostiplné
vánoční svátky,
ať jsou plné pokoje a radosti.

Jaké štěstí, že Bůh se stal člověkem, abychom ho mohli milovat.
Jinak bychom se toho neodvážili.

… ZPRÁVY Z CHARITY …

Podzimní stkání seniorů a pracovníků terénních služeb

Léto uběhlo jako voda a aniž jsme se nadáli, zkracující se dny a krásně zbarvené stromy v okolních lesích i plody v zahradách nás upozornily na to, že nastal podzim a s ním i čas pravidelného setkání seniorů společně se zaměstnanci našich „terénních“ služeb, které jsme naplánovali na 11. října.

Již tradičně jsme čtvrteční odpoledne zahájili mší svatou v hrozenkovském kostele sv. Jana Křtitele. P. Marek Poláčik, SVD zaměřil své kázání k Panně Marie Růžencové, které je celý měsíc říjen zasvěcen, a též k samotné modlitbě růžence. Připomněl, že když v jednotlivých tajemstvích rozjímáme životní události Panny Marie a jejího Syna, najdeme zde celé evangelium, ukryté v několika zrníčkách modlitebního řetízku. Jako Maria prožívala ve svém životě chvíle radosti, ale i hlubokou bolest, smutek a obavy, podobně i my musíme v našem každodenním životě mimo okamžiky štěstí často bojovat o naději s pohledem upřeným na věčnost. Ona nám v tom všem pomáhá a je nám velkým příkladem věrnosti tím, že nikdy neodvolala to, co Pánu slíbila.

Možná se někdy trápíme tím, že nám při opakovací modlitbě jakou je růženec, myšlenky utíkají k našim každodenním záležitostem. Ale církevní otcové zdůrazňují, že to není na škodu, že právě v těch chvílích se nám v hlavě vynořují věci, které máme ukryté hluboko v našich srdcích a můžeme je skrze modlitbu předávat Pánu. Nemusíme se nutně soustředit na každé jednotlivé slovo, důležité je prožít tuto modlitbu jako setkání s Matkou Boží. I když je snad na počátku modlitby v našem srdci temnota, Maria nám na jejím konci přináší tolik potřebné světlo.

V závěru P. Marek vyprávěl příběh o duších, které šly do nebe po cestě poseté ostrým kamením, sklem a hřebíky. Jako první kráčel Ježíš a za ním zástup lidí. Měli svá chodidla celá rozedřená a mnohdy ztráceli odvahu jít dál. V jedné skupině šla Panna Maria a ta postupovala velmi rychle. Když se jí ptali jak je to možné, odpověděla: „Já kladu své nohy do Ježíšových šlépějí, tam to nebolí.“ Lidé, kteří tímto způsobem napodobovali Marii, do nebe bezpečně a jistě dorazili. Je to příklad i pro nás, abychom se nebáli Marii napodobovat, protože ona nás vždy povede k Ježíši.

Po skončení mše svaté setkání pokračovalo společným posezením, popovídáním a občerstvením ve Víceúčelovém charitním domě v Halenkově. Tentokrát nás všechny přišla na úvod přivítat a milým slovem povzbudit paní ředitelka Ing. Danuše Martinková. Vedoucí Denního stacionáře Slunečnice Marie Fedorová zase uvedla nabídku různých zajímavých aktivit a sociální pracovnice Eva Slováčková seznámila přítomné s novou službou bezplatného sociálního poradenství Spirála a pohotově zodpověděla první dotazy našich klientů.

Závěrem chceme poděkovat všem zúčastněným a těšíme se opět na další shledání.

Marta Koňaříková
pastorační asistentka

Využití výtěžku Tříkrálové sbírky v roce 2012

Výtěžek celkem 527 990 Kč
Humanitární účely u nás i v zahraničí 184 796 Kč
Krizový a nouzový fond Arcidiecézní charity Olomouc 36 959 Kč
Využití prostředků Charitou N.Hrozenkov 306 234 Kč
Úprava pozemku u Víceúčelového charitního domu Halenkov 42 000 Kč (dlažba, zeleň, příjezdová cesta)
Altán pro Víceúčelový charitní dům na Halenkově 55 000 Kč
Přímá pomoc 56 000,00 Kč
Dofinancování velmi nízkých dotací na provoz odlehčovací služby (přechodného pobytu) 156 000,00 Kč

Za dary do pokladniček „Tří králů“ ještě jednou mnohokrát děkujeme.

Záměr na rok 2013

Vážení přátelé,

rok 2012 byl rokem 20. výročí založení naší organizace – Charity Svaté rodiny Nový Hrozenkov.

Za dobu 20 let se podařilo vybudovat zázemí pro poskytování terénních služeb, mezi které patří Charitní pečovatelská a Charitní ošetřovatelská služba a Osobní asistence. Ambulantní služby zastupuje Denní stacionář Slunečnice a pobytové Dům pokojného stáří v Novém Hrozenkově a odlehčovací služba (přechodný pobyt) ve Víceúčelovém charitním domě na Halenkově. Celkem je prostřednictvím těchto služeb zajištěna pomoc přibližně 300 klientům, převážně seniorům, na území sedmi obcí o rozloze 24 000 ha. Tuto péči poskytuje 68 zaměstnanců.

Věřím, že i v této době, kdy často nevíme, zda nám finanční prostředky umožní zajistit služby do konce roku, se Charitě podaří všechny služby udržet.

Možná takovým dobrým důvodem je fakt, že nám byl letos schválen grant z fondu Švýcarsko - českého partnerství na obnovení vozového parku již nevyhovujících starých služebních aut, která jsou pro zajištění zvlášť terénních služeb moc důležitá. Z grantu budou zakoupena také polohovací lůžka a invalidní vozíky. Abychom projekt mohli uskutečnit je nutné vložit část vlastních prostředků, o které bychom chtěli požádat Vás u příležitosti letošní Tříkrálové sbírky.

Dalším záměrem zůstává tak jako již řadu let pomoc těm, kteří se ocitnou v nenadálé kritické situaci a budou potřebovat pomoc. V loňském roce se podařilo alespoň částečně překlenout těžké období ve čtyřech rodinách.

Na závěr roku jsme pak ještě získali finanční prostředky na pomoc postižené rodině přímo z krizového fondu, který je pro tyto účely zřízen na Arcidiecézní charitě v Olomouci.

Za Charitu Svaté rodiny N. Hrozenkov
Danuše Martinková, ředitelka

Obnova lidových misií

V loňském roce se v listopadu po 12 letech v naší farnosti konaly Lidové misie, které vedli bratři redemptoristé P. Jiří Šindelář CSsR a P. Tomasz Waściński CSsR. Letos ve dnech 2.- 6. listopadu proběhla s bratry redemptoristy obnova těchto Lidových misií. Jak zmínil P. Marek, tak jsme již věděli co nás čeká a na tuto obnovu byli připraveni. Jelikož obnova probíhala v týdnu po Vzpomínce na všechny věrné zemřelé, tak mše svaté byly hojně navštěvovány a také doprovodný program se setkával s velkým zájmen. Děkujeme bratrům redemptoristům za chvíle, které strávili v naší farnosti, za jejich kázání a promluvy, že si našli čas k osobním rozhovorům a svátostem smíření, ale především za jejich modlitby.

- INW -

Bůh je obdivuhodný, ale především je hoden lásky. Milujme ho tedy.
Miluji vše co mi Bůh dává.

Mých prvních 24 dnů v Mexiku

První víkend uběhl rychle jako blesk. V pondělí po obědě jsme společně s ostatními spolubratry, se kterými společně obýváme faru v Copilco el Bajo, vyrazili na cestu do Puebly, kde sa konalo setkání mexické provincie. Byla to krásná cesta kolem vulkánů Popocatepétl a Istaccíhuatl. Místem našeho setkání byla oáza Hacienda „*Nueva esperanza*". Krásné místo o které se strají řeholní sestry. Chovají zde vlastní dobytek, prasata, králíky, slepice, pávy, pštrosy a nevím co ještě, ale také jednoho mývala... Spolubratři zde mají možnost načerpat energii a zároveň je to příležitost k setkání se spolubratry pracujícími na Kubě nebo ve vzdálených farnostech v Mexiku. Po svém krátkém pobytu zde jsem byl tím nejméně výřečným, ale alespoň jsem si oprášil svoji němčinu s OTP studentem z Německa. S ostatními jsem se domluvil nohama, rukama nebo také anglicky. Mohl jsem zde poznat většinu verbistů pracujících v Mexiku.

V naší komunitě jsme tři. Když zde něco chce člověk dělat, tak práce se vždy najde dost. Žije zde P. Juan, který je ředitelem OTP a příležitostný účetní zdejší fary, bratr Eduardo a já. Pokud by se někdo z vás obával, že zde mohu mít hlad nebo i zhubnout, tak ho mohu uklidnit, že tomu tak rozhodně není. V Mexiku, na rozdíl od Kuby, to nehrozí. A mne mají dokonce za jakéhosi podivína, který toho mnoho nesní. A kdo by se mi divil? Každé ráno na prostřeném stole čeká plný talíř ovoce jako předkrm. Po té co ho sním a už nejsem schopen do sebe dostat nic dalšího jen kávu a utíkám do školy, ale pro případného jedlíka jsou na stole nachystány další dva talíře plné jídla.

Velmi jsem se těšil na poznávání mexické kultury během dušiček. Do Mexika přijelo kolem 2 miliónů turistů právě kvůli tomu. Zde vám je takový „krásný" zvyk stavět na dušičky oltáříky zemřelým a zdobit je smrtkami, jídlem a pitím, které měli zesnulí příbuzní rádi. Kostry jsou prakticky všude a dost se to zde míchá se sektou Santa Muerte, ale i tak je to neopakovatelný zážitek. Hallowen je proti tomu směšný komerční odvar. Průvody v ulicích, děti převlečené za všelijaké příšery se objevují už 1. listopadu a poslední jsem potkával v centru ještě o 5 dní později.

Já jsem byl 2. listopadu na mši v našem semináři, kde bydlí naši 3 seminaristé studující teologii společně s jejich otcem rektorem, prefektem a ekonomem v jedné osobě. Jeden seminarista je z Nikaraguy a dva jsou z Paraguaye. Bylo to velmi milé, po mši bylo agapé pro všech 20 lidí, kteří přišli na mši a jídla bylo na mexické způsoby přiměřeně...

Tak ještě něco o dopravě, která je úplně, ale opravdu úplně neskutečná. Poprvé mám pocit, že to poslední co chci dělat je řídit auto. Provoz v Mexico City je až neuvěřitelný. Nechápu jak se zde řidič orientuje a dokáže vykličkovat z té spleti aut. A to prý ještě s přicházejícím ochlazením řidičů přibývá. Jsem zvědavý jak se na ty cesty vejdou... A ty jejich retardéry (zpomalovače) na cestách! Prvňáci ze ZŠ by přes ně mohli skákat jako přes kozu. Pokud vás zajímá hromadná doprava v hlavním městě, tak kupodivu ta funguje celkem slušně. Jezdí zde metrobusy, malé autobusy, které si zastavíte na každém rohu, v centru jezdí i trolejbusy a samozřejmě množství kávovočervených taxíků, které můžete znát z telenovel. Nejmasovějším prostředkem ale je metro. To sice bývá často přeplněné, není se co divit, po chůzi je to v tomto velkoměstě nejlacinější způsob přepravy a díky tomu se stává suprmarketem na kolečkách. Je totiž mnoho lidí, kteří se živít ím, že celý den něco prodávají v metru. Od rána obchází z vozu do vozu a vykřikují, jaký je jejich produkt skvělý a užitečný, v případě jídel dobrý, nebo v případě léků účinný. Nabízí velmi rozmanité výrobky. Příslušenství na mobil, jídlo a nápoje, sladkosti, zubní pasty, krémy, léky, oblečení, losy, CD a DVD (lepší jak originál), bavlnky na vyšívání, hřebeny, barvy a mnoho dalších věcí.

Jsou i tací, kteří přijdou jen žebrat, protože jim nic jiného nezůstává a potom jsou i tací, kteří se pokouší prodat to co umí. Samozřejmě mi to během prvních dnů připadalo zvláštní a některá setkání s mexickou realitou jsou i velmi smutná. Když jsem cestoval metrem, tak mi to trhalo srdce, když jsem viděl jak mladá matka, která sama ještě byla dítětem, prodává nějaké drobnosti a s sebou má malou holčičku, kterou asi neměla u koho nechat. Anebo dítě, které by mělo být ve škole, ale ono musí být ve škole přežití a naučit se jak vydělat na další den svého života. Navzdory tomu jsou Mexičané neuvěřitelně srdeční a snaží se vás uhostit něčím lepším než dopřejí sami sobě.

Děkuji Bohu za tuto příležitost ještě více se mu odevzdat a zasvětit, protože jen tak člověk vydrží věci, které změnit neumí a nedokáže. V Něm je má naděje... A vaše...

V lásce Trojjediného Boha
Michal „Miguel" Vrták, SVD

Stezka písmáků v Praze

Ve dnech 17. a 18. listopadu 2012 se v Praze uskutečnilo finále soutěže Stezka písmáků. Postoupilo do něj z ČR 137 soutěžících (soutěžit přijelo 111 soutěžících) ze všech křesťanských církví, kteří ve čtyřech kategoriích soutěžili v biblických znalostech. Katolickou církev ve finále jako jediní reprezentovali soutěžící z Karolinky – Jindřiška Jochcová, Monika Orságová, Kristýna Gerstbergerová, Jan Havel, Martina Jochcová, Denisa Martincová a Kristýna Martincová – pod vedením Martiny Havlové ml.

Stezku písmáků již tradičně spolupořádají Junák a Klub Pathfinder. Soutěž probíhá (formou písemného testu) dvoukolově - 1. kolo se koná v místě bydliště účastníků s opravou korespondenční formou. Postupující se pak sejdou ke druhému kolu v Praze. Test je vždy vyhodnocen organizátory a správné odpovědi ohodnoceny body; v 1. kole všichni získávají zelený odznak soutěže, ve 2. kole "vyhrávají" červený odznak soutěžící, kteří dosáhnou potřebného limitu bodů, avšak v tomto finálovém kole si všichni bez rozdílu vyberou pěknou knížku. Soutěžit mohou jak jednotlivci, tak i skupiny, a to celkem ve třech věkových kategoriích pro děti a mládež, ve čtvrté kategorii dospělých soutěží pouze jednotlivci. V 1. ani ve 2. kole není při soutěži dovoleno používat Bibli ani jiné pomůcky - děti tak čerpají výhradně ze svých znalostí. Pro každý rok jsou předloženy dětem otázky vždy z předem určených biblických knih, takže děti mají možnost se dopředu připravit. Fotografie z této akce naleznete na www.loscandeleros.estranky.cz.

*Bedřich Dohna*l

Biblická soutěž v Karolince

Dne 15. listopadu 2012 se v Karolince uskutečnila již tradiční BIBLICKÁ SOUTĚŽ; které se zúčastnili soutěžící z Halenkova, Nového Hrozenkova a Karolinky. Soutěžilo se ve třech disciplínách – biblické pantomimě, ve znalostech ze života významných biblických postav a v biblickém milionáři. Soutěž byla zakončena mší svatou se zpěvy z Taizé. V závěru mše svaté byly vyhlášeny výsledky soutěže a všichni účastníci byli odměněni.

Děkujeme všem, kteří pomáhali s organizací a přispěli ke zdárnému průběhu.

Martina Havlová ml.

Cítím že Ježíš sám ve mně působí, když jsem milosrdná. Čím více se s ním sjednocuji, tím více miluji svoje sestry.

Sestra Donatella - Marie •almánková Milosrdná sestra sv. Kříže

Nar. 1925, 1. sliby 1946, zemřela 11. června 1974 v Choryni.

Sestra Donatella, Marie Žalmánková, si přinesla do kláštera jako věno pravou františkánskou prostotu, radostnost a odvahu, iniciativu, vrozenou inteligenci a především živou víru. Byla malé postavy, ale snaživá a otevřená pro vše dobré a krásné.

Narodila se 18. dubna 1925 v Novém Hrozenkově v rodině Josefa Žalmánka a Adolfíny, rozené Krčmové. Do kláštera v Kroměříži vstoupila 1. prosince 1943. Horlivá řeholní kandidátka se zaučovala do ošetřovatelské praxe v nemocnici v Uherském Hradišti. Po složení řeholních slibů 21. srpna 1946 osvědčovala svou přednostní lásku k trpícím v nemocnicích v Novém Městě na Moravě a v Kroměříži, kde začala v roce 1950 navštěvovat ošetřovatelskou školu. Pro nepříznivé politické poměry musela studium přerušit a byla s ostatními sestrami přestěhována do centralizačního kláštera v Bohosudově. V českém pohraničí prožila v namáhavé práci dvacet let. V Bohosudově pracovala v továrně na technický porcelán, v nemocnici v Mostě na dětském oddělení, od roku 1954 v charitním domově v Litoměřicích a v letech 1959–1971 v domově důchodců v Liběšicích u Úštěku. V proměnách doby a v různých potřebách a požadavcích všedního dne spatřovala výzvu, aby se s pomocí Boží milosti osvědčila jako věrná a statečná Milosrdná sestra svatého Kříže.

Všude byla oblíbena pro svou mírumilovnou povahu, krajní obětavost a všestrannou dovednost. Nedovedla odepřít žádnou prosbu nebo opomenout příležitost udělat druhým radost, i když mnohdy musela pracovat dlouho do noci. Snažila se ulehčovat břemena druhých. Její vroucí spojení s Bohem ji pobádalo vyjádřit oddanost Pánu nejen modlitbou, ale i činorodou láskou. Období druhého vatikánského koncilu prožívala jako milost hluboké obnovy řeholního života podle evangelia a v duchu zakladatelů.

V roce 1971 jí byl přiznán invalidní důchod. Trpěla na vysoký krevní tlak, ale přesto prosila, aby ještě směla převzít nějakou lehčí práci. Byla určena na výpomoc ve farní službě ve Fulneku. I když zde mohla zůstat jen devět měsíců, přece zde dosáhla její radost ze služby druhým svého vrcholu. Uplatnila se v kuchyni, při úklidu kostela, při šití, v zahradě i v pečovatelské službě. Nemohla dělat nic velkého, ale nepatrné věci dělala dokonale. Velkým darem pro ni bylo duchovní vedení Otců kapucínů, kteří tuto farnost spravovali. I když musela na základě nařízení komunistických úřadů toto působiště opustit, vracela se sem ráda na příležitostnou výpomoc a vždy byla radostně vítána.

Poslední dva roky vypomáhala v žehlovně v Choryni a zhotovovala různé ruční práce. Vždy si věděla rady. Jednou ráno chtěla jít na mši svatou a zjistila, že dvéře od chodby v prvním poschodí přístavby jsou zamčeny. Bez váhání šla na verandu, vyhrnula si šaty a sešplhala se po vedení hromosvodu dolů.

Těžké onemocnění ledvin a urémie urychlily konec jejího života, který nastal 11. června 1974. V hlubokém smutku stáli nad hrobem její oba stařičcí rodiče, šest sourozenců a ostatní příbuzní. Otec představený z Fulneku Dr. Segeťa OFMCap ve svém proslovu označil její život za smírnou oběť za jeho farnost. Řekl mimo jiné: „Při poslední návštěvě mi sestra Donatella ukazovala fotografie z pohřbu svého nedávno zemřelého bratra. Stojí tam na ní se skloněnou hlavou. Tento postoj vystihuje tajemství jejího života: Přijímám vše tiše a odevzdaně z Boží ruky.“ Kéž se na ní splní Boží zaslíbení, která převyšují všechny lidské tužby.

Převzato z archivu
Milosrdných sester sv. Kříže

Zhodnocení roku 2012

Drazí farníci, opět stojíme na konci kalendářního roku. V době, kdy se dělají uzávěrky toho co se povedlo a co ještě ne. Nechci se mnoho rozepisovat, neboť věřím, že ti z vás, kteří budou číst zpravodaj, tak se přečtou i dopis, který je do něj vložen, a který se snan dostanete i do Vašich domácností.

Mohu říci, že tento rok byl jedním z těch let kdy, pokud se práce týče , jsme prožívali relativně pokoj. Jsem rád, že se nám povedlo vyměnit nejstarší část lavic v kostele, které už to nutně potřebovaly, zaizolovat pod nimi podlahu a připravit topení, ale mám pocit, že tato část oprav šla i díky ochotě našich mužů i mistrů tak nějak hladce, dle plánu a bez těžkostí. Chci zvláště poděkovat i Městysu Nový Hrozenkov, který na lavice finančně přispěl významným podílem, a věřím, že ve spolupráci budeme i nadále pokračovat. Co se týče ostatních věcí, tak jsem rád, že se nám povedlo uskutečnit 5. ročník farního plesu, 2. ročník Svatováclavských slavností, obnovu lidových misií, výstavu „Poklady naší farnosti“, a také vydat nový zpěvník pro dětské mše svaté. Ale zároveň byl tento rok rokem, kdy se dokončovaly přípravy věcí, o kterých možná slyšíte, ale také se o nich dovídáte v přiloženém dopisu. Pro příští rok jsme připravovali projekt vnitřních uprav v kostele, který se mnohokrát měnil, tak aby konečný výsledek přinesl spokojenost a možná i trochu pohodlí a novou krásu Božího domu.

Děkuji vám všem, kteří jste se i v tomto roce za nás modlili, za vaši konkrétní pomoc při přípravě různých akcí, za vaši štědrost i nápady. Zvláště chci poděkovat všem mým spolupracovníkům, a vám všem, kteří konkrétní službou přispíváte k údržbě a provozu našich kostelů. Kéž vám váš čas, který do toho vkládáte, oplatí Pán svým požehnáním a milostí a dá vám všem sílu i odhodlání společně se pustit i do toho nového roku, který máme před sebou, s Boží pomocí.

P. Marek Poláčik, SVD

Svátost křtu přijali a novými farníky se stali

14. října – David Václavík, Michal Vrážel, Jiří Urban, Lujza Anna Kořenková a Jiří Zeman

28. října – František Kovář, Jakub Zbranek a Marko Maňák

18. listopadu – Anna Antonie Ťoupalová, Daniel Křenek a Kristýna Marie Křenková

25. listopadu - Kateřina Orságová

Do věčnosti nás předešli

Josef Orság (1937) z Nového Hrozenkova
Vojtěch Pšenica (71 let) z Karolinky

Svátost manželství uzavřeli v Novém Hrozenkově

12. října
Michal Zbranek a Ilona Kurišová

27. října
Jan Juřica a Jana Maňáková

Láskou zapálený člověk nemůže být nečinný.
Štěstí, láska, pokoj, který mám jsi Spasiteli můj jen ty sám.

Pořad bohoslužeb Vánoce 2012

Nový Hrozenkov

Pondělí - 24. prosince 2012 - Štědrý den
mše svatá 22.30 hod
kostel otevřen 10-16 hod
Úterý - 25. prosince 2012
Slavnost Narození Páně, Boží hod vánoční
mše svatá 9.15 hod
mše svatá - dětská 11 hod
kostel otevřen 14-19 hod
Středa - 26. prosince 2012 - sv.Štěpána
mše svatá 9.15 hod
mše svatá - dětská 11 hod
kostel otevřen 14-19 hod
Pátek - 28. prosince 2012
Svátek sv. Betlémských dětí, mučedníků
mše svatá 18 hod
Sobota – 29. prosince 2012
mše svatá 18 hod
Neděle - 30. prosince 2012
Svátek Svaté rodiny
mše svatá 9.15 hod
mše svatá - dětská 11 hod
kostel otevřen 14-19 hod
Pondělí – 31. prosince 2012 - sv. Silvestra
mše svatá 18.00 hod
mše svatá na poděkování za uplynulý rok
Úterý - 1. ledna 2013
Slavnost Matky Boží Panny Marie
mše svatá 9.15 hod
mše svatá - dětská 11 hod
kostel otevřen 14-19 hod

Karolinka

Pondělí - 24. prosince 2012 - Štědrý den
mše svatá 21 hod
Úterý - 25. prosince 2012
Slavnost Narození Páně, Boží hod vánoční
mše svatá 7.30 hod
Středa - 26. prosince 2012 - sv.Štěpána
mše svatá 7.30 hod
Neděle - 30. prosince 2012
Svátek Svaté rodiny
mše svatá 7.30 hod
Pondělí – 31. prosince 2012 - sv. Silvestra
mše svatá 16.00 hod
mše svatá na poděkování za uplynulý rok
Úterý - 1. ledna 2013
Slavnost Matky Boží Panny Marie
mše svatá 7.30 hod
Dále dle pravidelného programu bohoslužeb.

Kostel během Vánoc otevřen

I v tomto roce bude během vánočních svátků kostel otevřen. Tak jako v uplynulých letech vás prosím o pomoc při hlídání kostela. Na tuto velmi cennou a důležitou službu se můžete zapsat na stolku uprostřed kostela. Předem vám děkuji za pomoc.

Pastýřská hra

Schola ve spolupráci s cimbálovou muzikou Kotula předvede valašský muzikál 25. prosince 2012 v 17 hodin ve farním kostele v Novém Hrozenkově a v neděli 6. ledna 2013 v 16 hod ve filiálním kostele v Karolince.

Vánoční koncert

Na „Vánoční koncert" do farního kostela v Novém Hrozenkově nás 30. prosince 2012 od 17 hodin zve o.s. Hafera z N.Hrozenkova.

Koncert sboru Notabene

V sobotu 12. ledna 2013 po mši svaté bude ve farním kostele v Novém Hrozenkově koncert pěveckého sboru Notabene z Bojkovic.

Tříkrálová sbírka

Opět po roce Vás ve dnech od pátku 4. do neděle 6. ledna 2013 ve vašich domovech navštíví koledníci s pokladničkou a s přáním do nového roku. Přivítejte je prosím s vlídností a láskou. Požehnání koledníků bude při mši svaté v Novém . Hrozenkově ve středu 2. ledna 2013 a v Karolince ve čtvrtek 3. ledna 2013.

Farní ples

Již 6. farní ples v naší farnosti se bude konat opět až po Velikonocích, tentokráte v sobotu 13. dubna 2013. Tak jako loni připravujeme tombolu a prosíme o vaše zapojení do doprovodného programu.

První svaté přijímání

Tak jako každým rokem se i letos naši třeťáčci chystají poprvé přijmout Krista v eucharistii. Slavnost je naplánována v Novém Hrozenkově na neděli 5. května 2013 na 9.15 hod a v Karolince 19. května na 11 hod.

Poutní slavnosti

Poutní slavnosti v naší farnosti se budou slavit ve farním kostele sv. Jana Křtitele v N. Hrozenkově v neděli 26.června 2013 (mše sv. 7.30 hod a 9.15 hod) a ve filiálním kostele Panny Marie Karmelské v Karolince 14. července 2013 (mše sv. v 7.30 hod a 11 hod).

Setkání lidí dobré vůle

V roce 2013 oslavíme 1150 let od příchodu Cyrila a Metoděje na Moravu. Abyste měli možnost se zúčastnit slavnosti na Velehradu, tak 7. Setkání lidí dobré vůle na hřebeni Javorníků se uskuteční v sobotu 6. července.

Křty a příprava rodičů na křest dítěte

Svátost křtu se v naší farnosti v roce 2013 bude vysluhovat vždy 3. neděli v kalendářním měsíci. O křest mají právo žádat rodiče, kteří bydlí na území naší farnosti, tedy buď v Karolince nebo v Novém Hrozenkově. Rodiče, kteří nemají pobyt na území farnosti musí mít ke křtu vždy i souhlas kněze ze své farnosti kde bydlí. Prosíme rodiče, aby se ke křtu přihlašovali vždy alespoň 2 – 3 týdny předem.

Příprava snoubenců

Drazí snoubenci, kteří jste se rozhodli vstoupit do stavu manželství. Víte, že manželství je volba i rozhodnutí. V Církvi je potřebné, abyste k uzavření svátosti manželství prošli i přípravou, která vám má pomoci lépe chápat i tuto svátost, kdy žijeme náš vztah před Bohem, i ke vzájemnému poznání toho druhého i sebe i všeho co toto rozhodnutí přináší. Tak jako v loňském roce, i v tomto roce budou probíhat přípravy snoubenců společně. Proto vás prosím, aby jste se k sňatku přihlásili alespoň 3 měsíce předem a vybrali si termín přípravy, který vám vyhovuje. Pro příští rok jsou zatím termíny do prázdnin a to víkend 16. – 17. února, 20.-21. dubna anebo 15. – 16. června. Prosím, aby jste si na tyto dny neplánovali žádné jiné akce, příprava probíhá celou sobotu a neděli odpoledne a podmínkou je účast obou snoubenců. Děkuji za pochopení.

Svátosti

V loňském roce 2012 přijalo svátost křtu 53 dětí, k prvnímu svatému přijímání přistoupilo v Novém Hrozenkově 11 dětí a v Karolince 12 dětí, svátost manželství si udělilo 14 párů a na věčnost jsme odprovodili celkem 27 farníků. (vše k 23. listopadu 2012).

Další číslo zpravodaje vyjde v neděli 17. března, příspěvky odevzdávejte prosím do pondělí 4. března.

P. Marek Poláčik, SVD
správce farnosti

Farní zpravodaj Nového Hrozenkova a Karolinky
Vydavatel a adresa redakce: Římskokatolická farnost Nový Hrozenkov, ***www.farnostnovyhrozenkov.cz***
Brodská 460, 756 04 Nový Hrozenkov, e-mail redakce: www.fnh@gmail.com
Číslo připravila a vydání zajistila redakční rada.
fotodokumentace do Farního zpravodaje archiv občanů NH, použity myšlenky sv. Sv. Terezie z Lisieux
Toto číslo 2012/4 vychází 2. neděli adventní, 9. prosince 2012.
Náklad 350 ks. Neprodejné, pro vnitřní potřebu farnosti. Dobrovolný příspěvek 10,- Kč (náklady na tisk).